

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla a soudkyň Mgr. Miroslavy Kašpírkové a Mgr. Ing. Veroniky Baroňové v právní věci **žalobce D.B., zastoupeného Stanislavem Šípem, obecným zmocněncem, proti žalovanému Krajskému úřadu Plzeňského kraje, se sídlem Škroupova 18, Plzeň, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 4. 2012, čj. DSH/1669/11**

t a k t o :

- I. Žaloba se z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 4. 2012, čj. DSH/1669/11 (*dále jen „napadené rozhodnutí“*), kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Plzně (*dále jen „správní orgán I. stupně“*) ze dne 6. 10. 2011, čj. MMP/666349/11 (*dále jen „prvostupňové rozhodnutí“*), jímž byly zamítnuty námitky žalobce proti provedení záznamu v bodovém hodnocení řidiče. Dále žalobce požadoval, aby mu bylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení.

II. Důvody žaloby

2. Dne 14. 3. 2010 byly žalobci v evidenční kartě řidiče zaznamenány 2 body na základě písemnosti „Oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 15. 3. 2010“ (*dále jen „Oznámení o uložení pokuty“*). Vyznačené údaje v této písemnosti však nejsou v souladu s rozhodnutím v blokovém řízení série NE/2007, č. E 5865570. Nejenže je rozhodnutí jako celek zcela nečitelné, nepřezkoumatelné, ale zejména bylo vyhotoveno za zcela jiných okolností, než je uvedeno v „Oznámení o uložení pokuty“.

3. Žalobce proto podal dne 11. 3. 2011 podnět k přezkumnému řízení. Příslušný orgán (Policie ČR) mu však sdělil, že zahájení přezkumného řízení není možné, neboť od nabytí právní moci rozhodnutí uplynula doba delší než jeden rok. Žalobce v podnětu k přezkumnému řízení a v průběhu řízení o námitkách namítal, že se zkráceného blokového řízení ve formě uvedené v „Oznámení o uložení pokuty“ neúčastnil. Uváděl, že byl dne 14. 3. 2010 v odpoledních hodinách kontrolován hlídkou Policie ČR. Během kontroly byla zjištěna závada na osvětlení vozidla. Policisté mu sdělili, že mu ukládají blokovou pokutu ve výši 1.000 Kč. S přestupkovým jednáním, které mu bylo kladeno za vinu, ani s výší pokuty nesouhlasil. Po cca 5 minutách mu policista sdělil, že mu ukládá nejnižší možnou pokutu ve výši 100 Kč s tím, že se nejedná o přestupek zařazený do bodového hodnocení, neboť mu nesvítí část brzdového osvětlení. Policista vypsál pokutový blok, jež obsahoval zcela nečitelné údaje. Vzhledem k celkově vypjaté situaci na místě řešení přestupkového jednání žalobce neměl sil déle vzdorovat. Dne 16. 2. 2011 po nahlédnutí do podkladového spisového materiálu zjistil, že mu měla být pravomocným rozhodnutím Policie České republiky Plzeň ze dne 14. 3. 2010, čj. KRPP-18253/PŘ-2010-030506 uložena pokuta v blokovém řízení za přestupek podle § 22 odst. 1 písm. l) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích (*dále jen „zákon o přestupcích“*) za porušení ustanovení § 6 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu) – (*dále jen „ZSP“ nebo „zákon o silničním provozu“*). Uvedeného blokového řízení se žalobce neúčastnil, k takovému nedal souhlas. Dostavil se proto (v zastoupení) dne 16. 2. 2011 na Policii České republiky - dopravní inspektorát, k nahlédnutí do spisového materiálu, zda existuje způsobilý podklad v uvedené věci. Zde bylo předloženo rozhodnutí – pokutový blok série NE/2007, č. E 5865570 s pokutou ve výši 100 Kč. Z obsahu rozhodnutí vyplývá absolutní nečitelnost údajů v něm uvedených.

4. Z tohoto jediného způsobilého podkladu nelze postavit najisto, že se forma zápisu v rozhodnutí v blokovém řízení nepochybně vztahuje na právní kvalifikaci uvedenou v písemnosti „Oznámení o uložení pokuty“, jež byla podkladem pro záznam 2 bodů v žalobcově evidenční kartě řidiče. Formulace na pokutovém bloku, respektive celkový zápis údajů o přestupci, výrok rozhodnutí, jakož i další zákonné obsahové a formální náležitosti pokutového bloku, jsou zcela nečitelné, respektive nepřezkoumatelné. Pokud bylo na základě nepřezkoumatelného rozhodnutí v blokovém řízení vyhotoveno „Oznámení o uložení pokuty“ v souladu s § 123b odst. 2 písm. a) ZSP, na podkladě kterého došlo k zápisu bodů v bodovém hodnocení, jednalo se o nezákonný „přepis“, neboť toto oznámení musí vycházet z obsahu rozhodnutí v blokovém řízení. V nyní projednávané věci však není „z čeho“ vycházet. Na uvedeném nemůže nic změnit argumentace správního orgánu I. stupně, který se pokouší osvětlit obsah rozhodnutí dodatečným úředním záznamem, citují: „(...) *Spisový materiál policejního orgánu obsahuje i úřední záznam s vysvětlením jednotlivých vypsanych položek pokutového bloku... S tímto názorem policejního orgánu se zdejší správní orgán zcela*

ztotožňuje (...)“, neboť jediným způsobilým podkladem pro záznam bodů v evidenční kartě řidiče je nepochybně jen rozhodnutí v blokovém řízení. Úředním záznamem, sepsaném „ex post“, nemůže být zhojen fakt o nepřezkoumatelnosti rozhodnutí v blokovém řízení. Nelze připustit, že údaje obsažené v rozhodnutí v blokovém řízení budou následně dovozovány dle „uvážení“ příslušným správním orgánem, neboť to by vedlo k libovůli při záznamu bodů v evidenční kartě řidiče.

5. Rozhodnutí v blokovém řízení nelze vnímat jako „nějakou stvrzenku“ o zaplacení, ale jako rozhodnutí s cílem autoritativně zasáhnout do právních vztahů osoby obviněné z přestupku, jež následně může být základním pilířem odůvodňujícím rozhodnutí příslušných správních orgánů. Nelze tak za způsobilý podklad vnímat rozhodnutí v blokovém řízení, jež je zcela nečitelné, respektive nepřezkoumatelné. Je třeba také zásadně odmítnout úvahu o tom, že například postačí, jsou-li tyto náležitosti uvedeny v dodatečně sepsaném úředním záznamu, a dále i to, že žalovaný pouze zaznamenává stanovený počet bodů (což je bezesporu pravdou u způsobilých podkladů, uvedené ovšem nedopadá na předmětné rozhodnutí v blokovém řízení). Pokud příslušné orgány, jež rozhodnutí v blokovém řízení vydaly, neodstranily uvedené vady a opírá-li se žalovaný o uvedené „důkazy“, respektive podklady pro vydání naříkaného rozhodnutí, je zatíženo i naříkané rozhodnutí nezákonností či nepřezkoumatelností. Rovněž nelze konstatovat, že pokud příslušným orgánem nebyly shledány důvody pro přezkumné řízení ve smyslu § 95 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (*dále jen „správní řád“*) znamená to, že rozhodnutí je správné, zákonné a přezkoumatelné. Pokud by se důvody nezahájení přezkumného řízení ukázaly nezákonnými, mohl by žalobce uplatnit institut náhrady škody za nesprávný úřední postup.

6. Není cílem žalobce dosáhnout zrušení rozhodnutí v blokovém řízení, ale uvědomit příslušný správní orgán, jenž provádí záznam bodů v evidenční kartě řidiče, o nemožnosti zaznamenat na podkladě rozhodnutí v blokovém řízení, které bylo vydáno v rozporu se zásadou přesvědčivosti, správnosti a přezkoumatelnosti, stanovený počet bodů odpovídající příloze k zákonu o provozu na pozemních komunikacích, neboť způsob formulace ve výroku rozhodnutí v blokovém řízení nad jakoukoliv pochybnost nevylučuje jiný, odlišný výklad. Tímto postupem není dotčeno obecné pravidlo o presumpci správnosti aktů veřejné moci. Ze zvolené formy zápisu nelze zjistit, o jaký konkrétní přestupek se mělo jednat, neboť přestupkové jednání nelze jakkoliv dovodit, respektive vzhledem k užití formě zápisu seznat. Nelze pominout, že na poli veřejného práva mohou státní orgány činit pouze to, co jim zákon výslovně umožňuje (nelze vycházet z úředního záznamu příslušného orgánu, ale pouze ze způsobilého podkladu – v daném případě z rozhodnutí v blokovém řízení). Z této maximy pak plyne, že orgány veřejné moci jsou povinny ve smyslu čl. 4 odst. 4 Listiny základních práv a svobod (*dále jen „Listina“*) šetřit podstatu a smysl základních práv a svobod – tedy v případě pochybností postupovat mírněji (*in dubio mitius*), či v pochybnostech ve prospěch (*in dubio pro reo*).

7. Ve světle nejnovější judikatury Nejvyššího správního soudu (rozhodnutí z 21.3.2012, čj. 5 As 118/2011 – 103, všechny rozsudky zde citované jsou dostupné na www.nssoud.cz) plyne, citují: „(...) Na druhou stranu však jsou povinny rozhodnutí o záznamu bodu založit na skutečnostech, které jsou ve spisovém materiálu postaveny najisto. Najisto musí být tedy postaveno to, zda stěžovatel spáchal přestupek, za který lze body zaznamenat. Tím spíše se

touto skutečností musí zabývat, byl-li přestupek uložen v řízení, v němž právní úprava nepřipouští dostatečnou právní ochranu v řízení správním, ale ani ve správním soudnictví. (...)“. Nelze tak vycházet bez dalšího jen ze skutečnosti, že rozhodnutí v blokovém řízení existuje, ale zejména, zda vůbec forma zápisu rozhodnutí v blokovém řízení odpovídá písemnosti „Oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení“, respektive, zda jsou z obsahu rozhodnutí nad jakoukoliv pochybnost seznatelné obligatorní obsahové a formální náležitosti obsahující z hlediska formy takové údaje, které jsou v souladu s požadavky na takové rozhodnutí zákonem stanovenými. Každé rozhodnutí, aby bylo zákonné a přezkoumatelné, musí obsahovat správné, čitelné a přezkoumatelné údaje. Jestliže příslušné orgány, jež rozhodnutí v blokovém řízení vydaly, neodstranily uvedené vady, a opírá-li se žalovaný o uvedené „důkazy“, respektive o podklady pro vydání rozhodnutí, je zatíženo i naříkané rozhodnutí nezákonností či nepřezkoumatelností.

8. Uvedeným postupem žalovaný odepřel žalobci zákonem a ústavním pořádkem zaručené právo na spravedlivý proces. Žalovaný zcela rezignoval na to, aby byl zjištěn materiální stav věci (§ 3 správního řádu). Postupoval v rozporu se základními zásadami správního řízení (§ 2 až § 8 správního řádu) a v rozporu s § 50 odst. 3 a 4 správního řádu, kdy povinností správního orgánu je zjistit všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch žalobce a přistoupit k hodnocení důkazů teprve po vyčerpání možnosti odstranit existující rozpory v důkazech. Žalovaný postupoval v rozporu se zásadou legality a zásadou zákazu zneužití správního uvážení (§ 2 správního řádu), jestliže se ztotožnil s názorem správního orgánu I. stupně, kdy tento konstatuje, že postačuje k záznamu bodů v registru řidiče dodatečný úřední záznam vyhotovený po více než roce od nabytí právní moci rozhodnutí v blokovém řízení, jenž osvětluje jednotlivé zaznamenané údaje v rozhodnutí v blokovém řízení. Vydáním napadeného rozhodnutí bylo porušeno právo na spravedlivý proces. Postup žalovaného tak vybočuje z principů demokratického státu, jenž je zaručen v čl. 4 odst. 4 Listiny, kdy tímto postupem byla porušena základní práva žalobce garantovaná čl. 38 odst. 2 Listiny. Žalobce tak byl postupem žalovaného zkrácen na svých právech.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

9. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby. Uvedl, že z pokutového bloku série NE/2007, č. E5865570 je zřejmé, kdy, komu a za jaký přestupek byla pokuta udělena. Je zde rozeznatelně uvedeno jméno a příjmení žalobce, datum narození. Patrné je zákonné označení přestupku (§ 22/11 zákona o přestupcích) a v kolonce doba, popis a místo přestupkového jednání je čitelně uvedeno ustanovení § 6/1 a z. 361 a text „neměl BP“. Zákonné označení přestupku je zde uvedeno zcela jasně, tedy § 22 odst. 1, písm. l) zákona o přestupcích a § 6 odst. 1, písm. a) ZSP, který stanoví, že řidič motorového vozidla je povinen být za jízdy připoután bezpečnostním pásem, pokud je jím vozidlo povinně vybaveno. Výjimku stanoví § 6 odst. 6 ZSP, kde je uvedeno, že zdravotní důvody musejí být doloženy lékařským potvrzením a toto potvrzení musí mít řidič u sebe a na požádání policisty jej musí předložit ke kontrole. Ustanovení § 6 odst. 1 písm. a) ZSP je z pokutového bloku zcela jasně čitelné a nelze jej zaměnit s ustanovením § 5 odst. 1 písm. a), či s některým z odstavců § 32 ZSP, jehož zápis by se předpokládal v případě, že by žalobce měl technickou závadu na osvětlení vozidla, jak uvádí v žalobě. V kolonce podpis přestupce se nachází podpis žalobce. Základními podmínkami blokového řízení je dle § 84 odst. 1 zákona o přestupcích, že

přestupek je spolehlivě zjištěn, nestačí domluva a obviněný z přestupku je ochoten pokutu zaplatit. Žalovaný se pozastavoval nad tím, z jakého důvodu žalobce pokutový blok podepsal, když by mu nebylo zřejmé, co podepisuje a z jakého přestupku je vlastně obviněn.

10. V daném případě bylo postupováno zcela v souladu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, čj. 5 As 39/2010. Od příslušného orgánu Policie ČR byl vyžádán pokutový blok a věc přestupku byla postoupena jako podnět k přezkumnému řízení, kdy nebyly zjištěny skutečnosti, pro které by bylo rozhodnutí v blokovém řízení zrušeno či změněno, což by odůvodňovalo postup dle § 123f odst. 2 ZSP. Správní orgán I. stupně je v řízení o námitkách pouze orgánem evidence, který zaznamenává body do evidenční karty řidiče v souladu s § 123b odst. 2 ZSP. V souladu s tímto ustanovením body zaznamenal a v řízení o námitkách nebylo zjištěno, že by body byly zaznamenány chybně. Kontrolou pokutového bloku a provedeného záznamu v registru řidičů bylo zjištěno, že spolu zcela jednoznačně korespondují. Pro správní orgán I. stupně a žalovaného platí v případě rozhodnutí v blokovém řízení zásada presumpce správnosti a je na něj pohlíženo jako na akt bezvadný.

IV. Replika žalobce

11. Žalobce uvedl, že nemůže v předmětném pokutovém bloku nalézt téměř žádný čitelný údaj, který by mohl s jistotou nezanést s údajem odlišným. Závěr žalovaného tak nelze opřít o přezkoumatelné skutečnosti. Z obsahu pokutového bloku lze jen „domýšlet“, co uvedená forma záznamu vyjadřuje, přičemž z výroku rozhodnutí musí být zřejmé a postaveno najisto, jakého skutku se obviněný dopustil. Žalobce odkázal na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, čj. 9 As 96/2008-44 a opakovaně na rozsudek ze dne 21. 3. 2012, čj. 5 As 118/2011-106 s tím, že správní orgán není bez dalšího oprávněn, resp. povinen, vždy provést záznam bodů na základě „jakéhokoli“ podkladu. Dle žalovaného se napadené rozhodnutí opírá o důkazní prostředky (rozhodnutí v blokovém řízení), z nichž není možné vycházet, neboť nad jakoukoliv pochybnost nelze určit, co zvolená forma zápisu na pokutovém bloku značí. Pokud policejní orgán vydal takto nepřezkoumatelné rozhodnutí v blokovém řízení, aniž by sjednal nápravu legitimním způsobem, např. užitím institutu přezkumného řízení, zatížil tak vadou nepřezkoumatelnosti rozhodnutí i ostatních orgánů (žalovaného), pokud se napadené rozhodnutí o takto získaný „důkazní prostředek“ opírá. Pokud není možnost dosáhnout praktické jistoty o správnosti zápisu, tj. pokud by v daném kontextu zůstaly důvodné pochybnosti, je nutno, v souladu se zásadou presumpce neviny a z ní vyplývající zásady „in dubio pro reo“, rozhodnout ve prospěch „obviněného“. Z toho plyne, že orgány veřejné moci jsou povinny ve smyslu čl. 4 odst. 4 Listiny šetřit podstatu a smysl základních práv a svobod – v případě pochybnosti postupovat mírněji „in dubio pro mitius“.

V. Posouzení věci krajským soudem

Z čeho soud vycházel

12. Při přezkoumání napadeného rozhodnutí soud vycházel podle § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (*dále jen „s.ř.s.“*) ze skutkového a právního stavu, který

tu byl v době rozhodování správního orgánu, podle § 75 odst. 2 s.ř.s. přezkoumal napadený výrok rozhodnutí v mezích žalobou včas uplatněných žalobních bodů, neshledal při tom vady podle § 76 odst. 2 s.ř.s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti. O věci samé rozhodl soud podle § 51 odst. 1 s.ř.s. bez nařízení jednání, neboť žalobce i žalovaný s tím vyslovili souhlas.

13. Žaloba není důvodná.

Skutkový základ

14. Písemností ze dne 2. 2. 2011 správní orgán I. stupně oznámil žalobci dosažení 12 bodů v registru řidičů a vyzval žalobce k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění. Tato písemnost byla žalobci doručena dne 7. 2. 2011.

15. Proti záznamu bodů podal žalobce dne 8. 2. 2011 námitky, byl poučen, že námitky musí směřovat proti konkrétnímu přestupku, proto sdělil, že námitky doplní, k tomu však nedošlo. Dne 16. 2. 2011 se zmocněnec žalobce seznámil se spisovou dokumentací a dne 11. 3. 2011 požádal o přerušování řízení s tím, že podává podnět k přezkumnému řízení ve věci přestupku ze dne 14. 3. 2010.

16. Správní orgán I. stupně si vyžádal od Policie ČR, Krajského ředitelství policie Plzeňského kraje, dopravního inspektorátu Plzeň-město krom jiných také pokutový blok série NE/2007, č. 5865570 k přestupku ze dne 14. 3. 2010.

17. Správní řízení bylo z důvodu podnětu k přezkumnému řízení usnesením z 19. 5. 2011 přerušeno. Dne 19. 8. 2011 bylo správnímu orgánu I. stupně Policií ČR sděleno, že uvedené rozhodnutí (pokutový blok série NE/2007, č. 5865570 k přestupku ze dne 14. 3. 2010) nelze v rámci přezkumného řízení zrušit nebo změnit ve smyslu § 96 odst. 1 správního řádu, neboť uplynula doba jednoho roku od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Usnesením z 25. 8. 2011 bylo správním orgánem I. stupně vydáno vyrozumění o pokračování v řízení a žalobci bylo sděleno, že se může vyjádřit k podkladům rozhodnutí a nahlédnout do spisové dokumentace. Žalobce se vyjádřil toliko k přestupkovému jednání ze dne 31. 1. 2011.

18. Dne 6. 10. 2011 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí čj. MMP/166349/11, kterým zamítl námitky proti provedení záznamu bodů a potvrdil provedený záznam. Pokutový blok série NE/2007, č. 5865570 k přestupku ze dne 14. 3. 2010 v odůvodnění svého rozhodnutí hodnotil tak, že je z něj jednoznačně patrná skutečnost, že se žalobce v daném případě přestupkového jednání dopustil a zápis bodů do bodového hodnocení řidiče s tímto koresponduje. V odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí žalobce uplatnil námitky shodné jako nyní v žalobě.

19. Žalovaný se v odůvodnění napadeného rozhodnutí ztotožnil se závěry správního orgánu I. stupně a uvedl, že správní orgán I. stupně v souladu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, čj. 5 As 39/2010 postupoval tak, že si vyžádal krom jiných žalobcem zpochybňovaných i pokutový blok k přestupku ze dne 14. 3. 2010 a z předložené ověřené kopie tohoto bloku seznal, že záznam o přestupku koresponduje se

záznamem v evidenční kartě řidiče a pokutový blok je žalobcem řádně podepsán. S tímto závěrem správního orgánu I. stupně se žalovaný ztotožnil. K odvolacím námitkám žalobce (shodným s námitkami žalobními) uvedl: „*Pokud žalobce nesouhlasil se zněním skutečností, které jsou na pokutovém bloku uvedeny, či se mu zdál pokutový blok nečitelný, neměl jej stvrdit svým podpisem, ale s rozhodnutím v blokovém řízení neměl souhlasit, neboť jednou ze základních podmínek blokového řízení je podle § 84 odst. 1 zákona o přestupcích skutečnost, že pachatel přestupku se spáchaným přestupkem souhlasí. Pokud tomu tak nebylo, či se dokonce vyskytly při konfrontaci s policistou jiné rozpory, které žalobce uváděl v odvolání (a uvádí v žalobě), neměl souhlasit s blokovou pokutou, ale měl trvat na postoupení přestupku o řízení správního, kde by mohl uplatnit řadu prostředků, které mu umožňuje správní řád k případnému přehodnocení a zdárnému vyřešení celé věci. Správní orgán I. stupně v řízení o námitkách hraje pouze roli úřadu evidenčního, který zaznamenává body do evidenční karty řidiče v souladu s § 123b odst. 2 ZSP a záznam bodů na základě doručeného oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení je jeho prvořadou zákonnou povinností.*“

Právní hodnocení

20. Mezi účastníky je sporné, zda žalobce dosáhl v registru řidičů záznamu 12 bodů v souladu s § 123c odst. 1 ZSP. Žalobce zpochybňuje, že 2 body za přestupek podle § 22 odst. 1 písm. l) zákona o přestupcích (*přestupku se dopustí ten, kdo v provozu na pozemních komunikacích jiným jednáním, než které je uvedeno pod písmeny a) až k), poruší zvláštní právní předpis*), kterého se měl dopustit porušením povinnosti stanovené v § 6 odst. 1 písm. a) ZSP (*řidič motorového vozidla je kromě povinností uvedených v § 4 a 5 dále povinen být za jízdy připoután na sedadle bezpečnostním pásem, pokud jím je sedadlo povinně vybaveno podle zvláštního právního předpisu*) dne 14. 3. 2010 tím, že jako řidič nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem, není tím přestupkem, který s ním byl dne 14. 3. 2010 projednán.

21. Žalobce tvrdí, že byla během kontroly dne 14. 3. 2010 zjištěna závada na osvětlení jeho vozidla spočívající v tom, že mu nesvítila část brzdového osvětlení. Za to mu byla uložena pokuta 100 Kč s tím, že se nejedná o přestupek zařazený do bodového hodnocení. Jediným žalobním bodem jsou námitky, kterými žalobce zpochybňuje obsah pokutového bloku série NE/2007, č. 5865570, který je dle jeho názoru nečitelný a tím nepřezkoumatelný a nemohl být podkladem pro zápis 2 bodů do registru řidičů.

22. Stěžejní otázkou tak je posouzení, zda byl pokutový blok série NE/2007, č. 5865570 způsobitým podkladem pro zápis bodů do registru řidičů dle § 123b ZSP.

23. Podle § 22 odst. 10 zákona o přestupcích lze v blokovém řízení uložit za přestupek podle § 22 odst. 1 písm. l) zákona o přestupcích, který je žalobci kladen za vinu, pokutu do 2 000 Kč. Za porušení povinnosti být za jízdy připoután bezpečnostním pásem je v příloze k zákonu o silničním provozu (*Přehled jednání spočívajících v porušení vybraných povinností stanovených předpisy o provozu na pozemních komunikacích a počet bodů za tato jednání*) stanoven počet 2 bodů.

24. Podle § 123b odst. 1 ZSP řidiči motorového vozidla, kterému byla příslušným orgánem uložena sankce za přestupek, sankce za jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise, nebo mu byl uložen kázeňský trest za jednání mající znaky přestupku anebo mu byl soudem uložen trest za trestný čin, a přestupek, jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise, jednání mající znaky přestupku anebo trestný čin, spáchal jednáním zařazeným do bodového hodnocení, se zaznamená v registru řidičů stanovený počet bodů.

25. Podle § 123b odst. 2 ZSP záznam v registru řidičů provede příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností ke dni uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení nebo ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o uložení sankce za přestupek, rozhodnutí o uložení sankce za jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise, rozhodnutí o uložení kázeňského trestu za jednání mající znaky přestupku anebo rozhodnutí, kterým se ukládá trest za trestný čin, a to nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne, kdy mu bylo doručeno a) oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení, b) rozhodnutí o uložení sankce za přestupek, rozhodnutí o uložení sankce za jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise anebo rozhodnutí o uložení kázeňského trestu za jednání mající znaky přestupku, nebo c) rozhodnutí, kterým byl uložen trest za trestný čin. Podle § 123c odst. 1 ZSP příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností zaznamenává řidičem dosažený počet bodů pouze do celkového počtu 12 bodů.

26. Jak vyplývá z ustanovení § 123b odst. 2 ZSP, je podkladem pro záznam v registru řidičů pravomocné rozhodnutí příslušných orgánů o tom, že byl spáchán přestupek či jemu odpovídající delikt nebo že byl spáchán trestný čin. Závaznost takového rozhodnutí pro správní orgány vyplývá z ustanovení § 73 odst. 2 správního řádu, podle kterého je pravomocné rozhodnutí správního orgánu závazné nejen pro účastníky, nýbrž také pro všechny správní orgány, a z ustanovení 57 odst. 1 písm. c) správního řádu, podle kterého si správní orgán nemůže učinit úsudek o tom, zda byl spáchán trestný čin, přestupek nebo jiný správní delikt a kdo za něj odpovídá. Správní orgán v souladu s pravomocným rozhodnutím, bylo-li jím sankcionováno jednání zařazené do bodového hodnocení, zaznamená podle ustanovení § 123b odst. 1 ZSP v registru řidičů stanovený počet bodů. Podle § 123f odst. 1 ZSP nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu.

27. Je-li pro správní orgán závazným rozhodnutí o tom, zda byl spáchán trestný čin, přestupek nebo jiný správní delikt a kdo za něj odpovídá, předmětem jeho činnosti posouzení, zda byla uložena sankce za jednání zařazené do bodového hodnocení a zaznamenání tomuto jednání odpovídajícího počtu bodů, nemůže se správní orgán v řízení o námitkách proti provedení záznamu zabývat ničím jiným, než zda zde je příslušné pravomocné rozhodnutí, zda jím byla uložena sankce za jednání zařazené do bodového hodnocení a zda do registru řidičů byl zaznamenán správný počet bodů. Správní orgán není oprávněn přezkoumávat zákonnost pravomocných rozhodnutí příslušných orgánů o tom, že byl spáchán přestupek či jemu odpovídající delikt nebo že byl spáchán trestný čin, neboť je těmito rozhodnutími zcela vázán. Přezkum zákonnosti těchto rozhodnutí se může dít pouze a jen v rámci řízení, v nichž byly vydány. Nevyužije-li účastník řízení řádných opravných prostředků, v případě blokového

řízení se jich dokonce o své vůli vzdá, či v řízení o mimořádných opravných prostředcích nedojde k odstranění pravomocného rozhodnutí, nelze se námitkami nezákonnosti těchto rozhodnutí zabývat teprve v řízení o námitkách podle § 123f ZSP.

28. K obdobnému závěru dospěl také Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6. 8. 2009, čj. 9 As 96/2008-44, kde uvedl, že „*správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zák. č. 361/2000 Sb., zákon o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1, 2 zákona o silničním provozu), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k zákonu o silničním provozu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán v tomto řízení však zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci)*“.

29. Otázkou, kdy rozhodnutí vydané v blokovém řízení nabývá právní moci, se Nejvyšší správní soud zabýval v rozsudku ze dne 29. 12. 2010, čj. 8 As 68/2010-81, kde uvedl: „*okamžik vydání rozhodnutí v blokovém řízení a s ním v jedno spadající okamžik nabytí právní moci tohoto rozhodnutí musí být závislý na jednoznačném časovém určení a musí být ve všech případech určován identickým způsobem. Takovým okamžikem je však podle Nejvyššího správního soudu okamžik podpisu pokutového bloku, resp. bloku na pokutu na místě nezaplacenou obviněným z přestupku. Teprve tímto podpisem stvrzuje obviněný svůj souhlas se spolehlivým zjištěním přestupku a s jeho projednáním v blokovém řízení, tedy jednoznačně potvrzuje naplnění podmínek blokového řízení stanovených v § 84 zákona o přestupcích (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 1. 2009, čj. 2 As 89/2008 - 54, www.nssoud.cz). Nabytí právní moci rozhodnutí o uložení blokové pokuty nelze činit závislým na časově tak obtížně uchopitelném a nejistém okamžiku, jako je ústní souhlas obviněného z přestupku, obzvláště za situace, kdy jde ve většině případů de facto o pouhé vyjádření souhlasu s navrhovanou výší blokové pokuty. Opačný závěr, zvolený krajským soudem, by umožňoval, aby obviněný případným odvoláním (ústního) souhlasu, jež by se projeвило v odmítnutí podpisu bloku, jednak s obdobnou argumentací jako v této věci zabránil dalšímu správnímu řízení pro namítaný zákaz dvojího postihu, a současně zajistil absenci exekučního titulu, kterým je dle ustálené rozhodovací praxe Nejvyššího soudu právě pokutový blok podepsaný obviněným. S přihlédnutím k požadavku jednotnosti a bezrozpornosti právního řádu není bez významu ani to, že závěr zdejšího soudu odpovídá ustálené rozhodovací praxi Nejvyššího soudu. Podle ní právě pokutový blok, resp. blok na pokutu na místě nezaplacenou, představuje vlastní rozhodnutí v blokovém řízení, jež musí vyhovět obsahovým a formálním náležitostem vyplývajícím z § 85 odst. 1, § 85 odst. 3 a § 85 odst. 4 věty druhé zákona o přestupcích, a musí obsahovat další údaje vyplývající z použití bloku k ukládání pokut, vydaného podle § 85 odst. 1 tohoto zákona (srov. zejména usnesení Nejvyššího soudu ze dne 12. 4. 2001, sp. zn. 21 Cdo 775/2000, Sbírka soudních rozhodnutí a stanovisek 1/2002 č. 4, a ně navazující judikatura).*“ Obdobně srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 1. 2013, čj. 9 As 128/2012 - 25, ze dne 9. 6. 2011, čj. 9 As 2/2011

- 93, ze dne 23. 9. 2011, čj. 8 As 69/2011 – 40 a usnesení rozšířeného senátu ze dne 12. 3. 2013, čj. 1 As 21/2010 - 65, publikované pod č. 2838/2013 Sb. NSS, body 16 a 46.

30. V oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení z 15. 3. 2010 je uvedeno jméno a příjmení žalobce, jeho datum narození a místo trvalého pobytu. Dále je zde uvedeno ke spáchanému přestupku datum 14. 3. 2010 v 15:45 hod. v obci Plzeň, ulice Rokycanská, registrační značka ..., tovární značka CITROEN BERLINGO 1.6 I 16V G a u popisu skutku je uvedeno : Nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Dále je uvedeno, že tím porušil § 6 odst. 1 písm. a) ZSP a dopustil se tak přestupku dle § 22 odst. 1 písm. l ZSP. Za uvedené jednání mu byla dne 14. 3. 2010 v 15:45 h. udělena bloková pokuta ve výši 100 Kč. Uvedeno je číslo pokutového bloku NE/2007 5865570 100,-

31. Pokutový blok série NE/2007, č. 5865570, jehož ověřená kopie je uložena ve správním spisu, je skutečně těžko čitelný, pokud jde o údaje vyplňované oprávněnou osobou. Z údajů v něm uvedených je však zřejmé, že obsahuje jméno a příjmení žalobce, datum jeho narození a bydliště. Dále je na něm uvedeno, že byla pokuta uložena za přestupek dle § a vypsáno je 22/1 l (písmeno l je psacím písmem), v kolonce zák. č. je vypsáno 200/1990. V kolonce doba místo a popis přestupkového jednání je čitelné označení § - uvedeno je 6/1 a, čitelné je rovněž vyjádření slovní, kde je uvedeno – neměl BP. Pokutový blok dále obsahuje údaj o místu a datu vystavení - v Plzni dne 14. 3. 10, otisk úředního razítka Policie České republiky, v kolonce podpis s uvedením jména, příjmení a funkce oprávněné osoby je uveden nečitelný podpis této osoby. V kolonce o potvrzení převzetí dílu B pokutového bloku dne 14. 3. 2010 je u podpisu přestupce uveden nečitelný podpis. Skutečnost, že se jedná o podpis žalobce, žalobce nezpochybňuje. V žalobě žalobce výslovně uvádí, že uvedený pokutový blok podepsal.

32. Z obsahu pokutového bloku série NE/2007, č. 5865570 je tak zřejmé, že jej žalobce dne 14. 3. 2010 podepsal a projevil tak souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení ve smyslu § 84 odst. 1 zákona o přestupcích, podle něhož *přestupek lze projednat uložení pokuty v blokovém řízení, jestliže je spolehlivě zjištěn, nestačí domluva a obviněný z přestupku je ochoten pokutu (§ 13 odst. 2) zaplatit.* Žalobce svým podpisem pokutového bloku akceptoval, že se uvedeného přestupku dopustil tím, že dne 14. 3. 2010 v 15:45 h v Plzni, na ulici Rokycanské jel osobním automobilem tovární značky CITROEN BERLINGO, registrační značky ... a nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Tím porušil § 6 odst. 1 písm. a) ZSP a dopustil se tak přestupku podle § 22 odst. 1 písm. l) zákona o přestupcích. Pokutu za uvedený přestupek také zaplatil.

33. Dle názoru soudu byl takto vyplněný pokutový blok série NE/2007, č. 5865570 nepochybně způsobilým podkladem pro učiněný záznam bodů. Je zde uveden slovní popis přestupku, číslem § označeno ustanovení zákona o silničním provozu, jehož porušení se svým jednáním žalobce dopustil a číslem § zákona o přestupcích je označen přestupek, který tím žalobce spáchal. Z uvedeného pak vychází i právní kvalifikace přestupkového jednání, kterou lze bez pochybností určit, jakož i tomu odpovídající počet bodů, které byly žalobci zaznamenány v evidenční kartě řidiče. Pokutový blok tak obsahuje stanovené formální náležitosti tak, jak stanoví § 85 odst. 4 zákona o přestupcích, tj. obsahuje jednoznačné údaje o tom, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena. Není tak

správné tvrzení žalobce, že bylo na základě nepřezkoumatelného rozhodnutí v blokovém řízení vyhotoveno „Oznámení o uložení pokuty“, na podkladě kterého došlo k zápisu bodů v bodovém hodnocení, a proto se jednalo o nezákonný „přepis“ rozhodnutí v blokovém řízení. Dle názoru soudu toto oznámení o uložení pokuty vycházelo z obsahu rozhodnutí v blokovém řízení, tj. z obsahu pokutového bloku série NE/2007, č. 5865570.

34. Namítá-li žalobce v žalobě, že „*policista vypsál pokutový blok, jež obsahoval zcela nečitelné údaje*“ a dále tvrdí, že „*vzhledem k celkově vypjaté situaci na místě řešení přestupkového jednání neměl sil dále vzdorovat*“, pak soud uvádí, že tuto jeho argumentaci nelze zohlednit, když je z pokutového bloku zřejmé a žalobce to nepopírá, že tento vědomě podepsal. Zde se soud ztotožňuje se žalovaným, že za situace, kdy mu byl k podpisu předložen nečitelný pokutový blok, tento nemusel podepisovat a věc mohla být postoupena do správního řízení, kde by měl žalobce možnost své případné námitky uplatnit. To však žalobce neučinil.

35. Rovněž námitka žalobce, že jím shledané nedostatky pokutového bloku nemůže zhojit úřední záznam s vysvětlením jednotlivých vypsáných položek pokutového bloku, jak je uvedeno v prvoinstančním rozhodnutí, není důvodná. I když správní orgán I. stupně měl k dispozici takový úřední záznam osvětlující údaje na pokutovém bloku, z odůvodnění prvoinstančního rozhodnutí a zejména z odůvodnění napadeného rozhodnutí je zřejmé, že podkladem pro záznam bodů do registru řidiče nebyl tento úřední záznam, ale ve smyslu § 123b odst. 2 ZSP pravomocné rozhodnutí v blokovém řízení, tedy právě a jen pokutový blok série NE/2007, č. 5865570 žalobcem podepsaný. Údaje obsažené v rozhodnutí v blokovém řízení nebyly následně dovozovány příslušným správním orgánem, jak namítá v žalobě žalobce, a rozhodně se nedá hovořit o libovůli při záznamu bodů v evidenční kartě řidiče.

36. Pokud jde o námitku žalobce týkající se přezkumného řízení dle § 94 a násl. správního řádu, krajský soud se ztotožňuje se žalobcem do té míry, že samotné neshledání důvodů pro přezkumné řízení ještě bez dalšího neznamená, že je napadené rozhodnutí zákonné, správné a přezkoumatelné. V daném případě však žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí jen zmínil skutečnost, že bylo z podnětu žalobce vedeno přezkumné řízení orgány policie a popsal okolnosti týkající se žalobcem podaného podnětu k přezkumnému řízení ohledně předmětného pokutového bloku. Argumentace výsledky přezkumného řízení tedy nebyla důvodem, o který žalovaný opřel napadené rozhodnutí.

37. V souladu s žalobcem citovaným rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2010, čj. 5As 118/2011-103 soud uzavírá, že v daném případě bylo rozhodnutí o záznamu bodů založeno na skutečnostech, které jsou ve spisovém materiálu postaveny najisto. Najisto bylo postaveno, že žalobce spáchal přestupek, za který lze body zaznamenat. Rozhodnutí v blokovém řízení série NE/2007, č. 5865570 existuje a forma zápisu na něm učiněném odpovídá písemnosti „Oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení“.

38. Krajský soud tak neshledal, že by žalovaný žalobci odepřel právo na spravedlivý proces, že by rezignoval na úplné zjištění stavu věci a že by žalobce zkrátil na jeho právech. Krajský soud je naopak toho názoru, že byl v daném případě z výše uvedených důvodů

záznam bodů proveden na základě způsobilého podkladu (pokutového bloku) a zaznamenaný počet bodů odpovídá příloze zákona o provozu na pozemních komunikacích. Krajský soud tak ve shodě se správními orgány dospěl k závěru, že zde nebyly dány zákonné podmínky k provedení opravy záznamu o dosaženém počtu bodů dle § 123f odst. 2 ZSP tak, jak žalobce ve správním řízení požadoval.

Závěr

39. Žalobu soud shledal nedůvodnou, proto ji podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

VI. Náklady řízení

40. Náhradu nákladů řízení soud žádnému z účastníků podle § 60 odst. 1 s.ř.s. nepřiznal, protože žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému v souvislosti s řízením náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

P o u č e n í : **Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.**
(§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.)

V Plzni dne 31. března 2014

Mgr. Alexandr Krysl, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Lenka Kovandová